

Frdragene. Man begynder her paa at inddele Befolkningen i forskellige Klasser. Man siger: Det er mere kostbart at leve i Kjøbenhavn end i Provinskøbstæderne og mere kostbart der end ude paa Landet. Derfor skulle Kjøbenhavnerne have et Fradrag af 800 Kr., Købstadborgerne af 700 Kr. og Folk ude paa Landet af 600 Kr. Hvorledes man nu kommer til, at Livsfornødenhederne ere dyrere det ene Sted end det andet, er mig aldeles uforklarligt. Jeg ved nok, at Huslejen tit er højere i Kjøbenhavn end i Provinsbyerne, men jeg ved mange Ting, som kunne købes billigere i Kjøbenhavn end andetsteds. Vi behøve blot at rejse ud i Byens nærmeste Omegn; f. Eks. til Lyngby, der ere Levnedsmidlerne dyrere end i Kjøbenhavn, fordi Markedet der er mindre og der ikke er saa stor en Tilstrømning. Jeg ser heller ikke nogen Grund til, at Livsfornødenhederne skulle være dyrere i en lille By som Æbeltoft end ude paa Landet, f. Eks. i en By som Odder, der, selv om den ikke er en Købstad, dog er en stor Landsby med 3,000 Indbyggere. Jeg kan i det hele taget ikke forstaa den Forskel, der her skal gøres mellem Landet, Byerne og Kjøbenhavn. Det samme gælder om Frdragene for Børnene. Jeg synes, det er urimeligt at ville paastaa, at alle Børn under 15 Aar ere en Byrde for deres Forældre. Vi høre mange Gange ude paa Landet Folk sige: Nu kunne vi sagtens klare os, for nu ere vore Børn 12, 13 eller 14 Aar; nu kunne de hjælpe med, men da de ikke kunde det, var det vanskeligere. Jeg forstaa ikke, at man kan putte alle Børn i en Vadsæk, saaledes at der trækkes ens fra for alle. Man kan jo heller ikke saadan løbe omkring i Landet og spørge om Børnenes Alder og Antal, om der er kommet et til eller gaet et fra, eller om et Barn bliver 15 Aar 2 Maaneder ind i Skatteaaret eller om det er født 8 Maaneder før dette begynder. Jeg finder, at det med Børnene er noget, man kun kan have Indseende med i en lille Landkommune, hvor Forholdene ere lette at overse. Det egner sig ikke til at komme i Betragtning, naar der er Spørgsmaal om Statsskatter. Dette er altsaa mine væsentligste Anker mod §§ 1 og 8 i Lovforslaget.

Jeg har dernæst tilladt mig at stille en Del Ændringsforslag under Nr. 22—26 og 29—32. Det er en lang Række Ændringsforslag, der her er Tale om, men det kommer af, at jeg ikke kan se, at Driftsformue, der i alle disse Lovforslag er taget med, bør belastes med Skat. Jeg

synes i det hele taget ikke, der er synderlig Opfordring til at paalægge Formuen en Skat, thi jeg synes, at man allerede rammer den nok ved selve Indtægtskatten. Og dernæst kan Formuen jo være skabt paa forskellige Maader. Den kan hidrøre fra stor Fortjeneste eller fra stor Økonomi, men vi kunne dog være temmelig sikre paa, at Sparsommelighed er det, der egentlig skaber Formue; thi den Mand, som bruger sin aarlige Indtægt, faar aldrig nogen saadan. Den, som sparer og samler, burde imidlertid ikke svare nogen Skat af sin Formue. Fra Nationaløkonomernes Side gøres det vel gældende, at det er en langt sikrere og bedre Indtægt, man har af sin Kapital-Formue end af sit Arbejde, og jeg indrømmer, at der er noget deri. Der er noget, som taler for at paalægge en Kapitalskat, det vil sige en Skat paa den aarlige, sikre Indtægt, som Kapitalen — ikke altid — men som Regel giver. Men skulle vi have en Kapitalskat, er det naturligt, at vi ogsaa tage de faste Formuer med, thi det er ogsaa en Slags fast og sikker Kapitalanbringelse, som man gaar ud fra vil give en bestemt Rente. Men at vi skulle tage ogsaa Driftsformuen med, kan jeg ikke forstaa. Jeg synes, der er noget unaturligt i at ville belaste den Formue med Skat, som er en Del af Mandens Virksomhed, og hvorpaa hele hans Virksomheds Indtægt for en stor Del beror. Er Driftsformuen lille, blive Mandens Indtægter som Regel ogsaa smaa. Udvider han sin Driftsformue, stige ogsaa hans Indtægter. Jeg mener derfor, at vi bør undtage fra Skat saadan Driftsformue som Kvæg, Besætning, Redskaber, Maskiner, Varelager og en hel Del andet af samme Slags, og jeg synes, at det er saa meget mere formaalstjenligt, som det er uhyre vanskeligt at bestemme disse Tings Værdi. Der findes en Masse forskellige Genstande, som stadig blive opbrugte eller opslidte eller skifte Værdi, eftersom Markedsprisen er. Dertil kommer end yderligere, at det vil være meget vanskeligt mange Gange at bestemme, hvad der er Driftsformue og hvad der er Husgeraad, men, som bekendt, er Husgeraad ifølge Lovforslaget fritaget for Skat. Efter Skattekommissionens Oplysninger andrager Værdien for Husgeraad i Kongeriget Danmark 1,200 Mill. Kr. Det er altsaa et meget betydeligt Beløb, som er fritaget for Skat til Trods for, at Husgeraadet jo i ikke ringe Omfang er ophobet paa enkelte Hænder. Hvad nu Husgeraad, som gaar i Handelen, angaar, vil det ofte være van-